RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.797 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 84.990/IX-1883.

In zake : Nicole ROOBROECK,
wonende te TERNAT,
Dronkenborrestraat 30/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole ROOBROECK, directeur bij de centrale diensten van de administratie van de directe belastingen van het ministerie van Financiën, op 26 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 19 augustus 1998 waarbij Marc DE GEYNDT wordt benoemd tot auditeur-generaal van Financiën bij de centrale diensten van de bijzondere belastingsinspectie en van de voorbereidende handelingen van de zittingen van de directieraad van 12 september 1997 en 10 oktober 1997 haar betekend op 21 januari 1998 en de andere voorbereidende handelingen van de directieraad die haar niet werden betekend en van het koninklijk besluit van 10 januari 1999 waarbij Paul SWEVERS wordt benoemd tot auditeur-generaal van Financiën bij de Administratie van de ondernemings- en de inkomensfiscaliteit (AOIF) alsmede van de voorbereidende handelingen van de zittingen van de directieraad van 12 september 1997 en 10 oktober 1997 haar betekend op 21 januari 1998 en de andere voorbereidende handelingen van de directieraad die haar niet werden betekend;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij bekendmaking van 4 augustus 1997 wordt één betrekking van auditeur-generaal van Financiën bij

de administratie van de bijzondere belastingsinspectie vacant verklaard. Verzoekster en Marc DE GEYNDT kandideren samen met anderen voor die betrekking.

1.2. Bij bekendmaking van eveneens 4 augustus 1997 worden zes betrekkingen van auditeur-generaal van Financiën bij de centrale diensten van de nieuwe administratie van de ondernemings- en inkomens-fiscaliteit (AOIF) vacant verklaard. Vier van die betrekkingen zijn voorbehouden aan ambtenaren afkomstig van de administratie van de directe belastingen. Verzoekster en Paul SWEVERS, samen met anderen kandideren voor die betrekkingen.

1.3. De kandidaturen voor voormelde betrekkingen maken het voorwerp uit van één globaal onderzoek door de directieraad in zijn zitting van 12 september 1997.

1.4. Over verzoekster, Marc DE GEYNDT en Paul SWEVERS wordt in de notulen van die zitting het volgende gesteld :

> "ROOBROECK N.
> In hoofde van Mevrouw Roobroeck werd in het verleden herhaaldelijk vastgesteld dat zij een groot aantal dossiers onnodig in haar bezit hield, zodat haar moest worden opgelegd maandelijks verslag uit te brengen nopens de dossiers die niet binnen een redelijke termijn werden afgehandeld. Er moesten bovendien maatregelen worden getroffen om de in haar werkzaamheden ontstane achterstand weg te werken. Mevrouw Roobroeck beantwoordt thans in onvoldoende mate aan het profiel dat voor een Auditeur—generaal van financiën mag worden vooropgezet. Na geheime stemming sluit de Raad zich eenparig aan bij dit advies.
> (...)
> DE GEYNDT M.
> De heer DE GEYNDT komt in aanmerking voor de betrekking bij de Bijzondere Belastingsinspectie. Op tussenkomst van de heer VANDERCAPELLEN stelt de Raad de benoeming voor van de heer DE GEYNDT, die niet wordt voorbijgestreefd door na hem gerangschikte kandidaten.
> (...)

SWEVERS P.
Gelet op het dossier 'AUTEURS' oordeelt de Raad, na geheime stemming, met 14 stemmen voor en 2 onthoudingen, dat betrokkene voor het ogenblik in onvoldoende mate beantwoordt aan het profiel dat voor een auditeur-generaal van financiën mag worden vooropgezet."

1.5. Die bespreking leidt tot de volgende voorstellen :
Marc DE GEYNDT wordt voorgesteld voor de betrekking van auditeur-generaal van Financiën bij de administratie van de bijzondere belastingsinspectie en noch Paul SWEVERS, noch verzoekster worden voorgesteld voor één van de vier betrekkingen bij AOIF die voorbehouden zijn voor ambtenaren van de administratie van de directe belastingen. Er wordt evenwel slechts voor drie betrekkingen een voordracht gedaan; de voordracht voor de vierde betrekking wordt uitgesteld.

1.6. De bevorderingsvoorstellen worden met een mededeling van 16 september 1997 ter kennis gebracht van de kandidaten.

1.7. Op 24 september 1997 dient verzoekster bezwaarschriften in tegen respectievelijk de voorstellen voor de benoemingen in de drie betrekkingen bij de AOIF en tegen het voorstel om Marc DE GEYNDT te benoemen.

Zij drukt erin de wens uit om te worden gehoord door de directieraad. Zij argumenteert dat op 5 september 1997 in het dagblad "De Morgen" een artikel verschenen is over lekkende ambtenaren die een sanctie riskeren en dat zowel binnen de administratie als buiten de administratie, zodat gelet op het feit dat zij wordt voorbijgegaan voor een benoeming, er iedereen vanuit kan gaan dat zij een "lekkend ambtenaar" is en dientengevolge wordt gesanctioneerd. Verder stelt zij dat het tot de taak van de administratie behoort de achting en het

ontzag die aan een fiscaal ambtenaar toekomt te herstellen. Zij verwijst ook naar de wet van 17 juli 1997 tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid waarbij zij als auditeur-generaal van Financiën automatisch deel zou uitmaken van een college van dienstchefs, zijnde een orgaan met adviserende bevoegdheid.

Zij wordt door de directieraad gehoord tijdens zijn zitting van 10 oktober 1997. Het procesverbaal van die zitting vermeldt het volgende met betrekking tot haar bezwaar tegen het voorstel voor de benoemingen bij de AOIF :

> "De Voorzitter stelt vast dat Mevr. ROOBROECK, alleen al door de wijze waarop zij haar motivering heeft uiteengezet, heeft bewezen dat zij niet over de bekwaamheden beschikt om te worden benoemd in een ambt van rang 15. Gedurende 35 minuten heeft zij hoofdzakelijk naast de kwestie gepraat en is in bijkomende orde ter zake gekomen voor wat betreft de verdediging van haar kandidatuur in functie van de gevraagde profielen.
>
> Een Lid bevestigt dat Mevr. ROOBROECK een degelijke technische kennis heeft en inderdaad resultaten heeft geboekt in het dossier met de Amerikanen, maar dat men niet zoekt naar mensen die dossiers kunnen doen, maar wel naar mensen die bekwaam zijn voor de functie van auditeur-generaal.
>
> Na te hebben vastgesteld dat betrokkene geen enkel nieuw element naar voren heeft gebracht dat van aard is om de uitgebrachte benoemingsvoorstellen in vraag te stellen, gaat de Raad over tot de geheime stemming, en beslist, met 10 stemmen voor en 1 onthouding, de bezwaarschriften van Mevr. ROOBROECK zonder enig ander gevolg in het dossier op te bergen."

Ook het bezwaar ingediend door Paul SWEVERS wordt zonder gevolg gelaten.

1.8. Bij koninklijk besluit van 18 november 1997 worden drie van de vier betrekkingen die voorbehouden

waren voor ambtenaren afkomstig van de administratie van de directe belastingen begeven.

1.9. De directieraad onderzoekt vervolgens in zijn vergadering van 30 januari 1998 het bezwaarschrift van verzoekster tegen de voordracht van Marc DE GEYNDT. Over haar bezwaarschrift bevat het verslag van die vergadering het volgend relaas :

> "De h. VANDERCAPELLEN herinnert er aan dat de Voorzitter heeft vastgesteld dat Mevr. ROOBROECK, alleen al door de wijze waarop zij haar motivering had uiteengezet, had bewezen dat zij niet over de bekwaamheden beschikt om te worden benoemd in een ambt van rang 15. De h. TILLIET bevestigt dat er sedertdien zeker geen verbetering is opgetreden.
>
> Na te hebben vastgesteld dat betrokkene geen enkel nieuw element naar voren heeft gebracht dat van aard is om de uitgebrachte benoemingsvoorstellen in vraag te stellen, gaat de Raad over tot de geheime stemming, en beslist unaniem het bezwaarschrift van Mevr. ROOBROECK zonder enig ander gevolg in het dossier op te bergen."

1.10. Bij koninklijk besluit van 19 augustus 1998 wordt Marc DE GEYNDT bevorderd tot auditeur-generaal van Financiën bij de centrale diensten van de bijzondere belastingsinspectie. Die bestreden beslissing wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 april 1999.

1.11. Op 1 april 1998 schrijft de directeur-generaal van de administratie van de bijzondere belastingsinspectie de secretaris-generaal van het ministerie van Financiën aan betreffende die vierde onbezet gelaten betrekking bij de AOIF. Hij herinnert er aan dat de directieraad besliste die betrekking voorlopig niet toe te kennen omdat de toestand van Paul SWEVERS onduidelijk was ingevolge diens vermeende betrokkenheid bij het dossier "auteurs". Hij wijst er dan op dat noch het tuchtonderzoek noch het gerechtelijk onderzoek enig feit hebben opgeleverd dat ten laste van

Paul SWEVERS zou moeten weerhouden worden en hij meent dat er geen redenen meer bestaan om het onderzoek van de kandidaturen voor de zesde betrekking nog langer in beraad te houden.

1.12. Op 29 mei 1998 onderzoekt de directieraad de kandidaturen voor die tot dan toe niet toegewezen betrekking.

Er wordt een uitvoerige bespreking gewijd aan de kandidatuur van Paul SWEVERS nadat is vastgesteld dat uit een gevoerd tuchtonderzoek blijkt dat er hem niets kan worden verweten in het dossier "auteurs". Die bespreking wordt in de notulen als volgt weergegeven :

> "In verband met de h. SWEVERS stelt de h. VANDERCAPELLEN dat deze kandidaat aangeschreven staat als zeer bekwaam en als iemand die werkt met zeer veel inzet. Hij werkt sedert jaren op de Bijzondere Belastinginspectie, waar bij belast werd met moeilijke dossiers, zoals bijvoorbeeld de zaak Beaulieu en het onderzoek in de meelsector. In dit laatste dossier fungeerde hij als coördinator en speelde hij een leidende rol. De h. VANDERCAPELLEN is er van overtuigd dat de h. SWEVERS bij de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit het vertrouwen niet zal beschamen. Hij voegt daar nog aan toe dat de h. SWEVERS samen met de h. SIX lid was van de werkgroep 'Administratieve Organisatie' die werd opgericht voor de voorbereiding van de herstructurering van de fiscale besturen, waar zij de meeste steun hebben verleend aan de h. VANDERCAPELLEN, die deze werkgroep voorzat.
>
> Een Lid verklaart zich niet te verzetten tegen het voorstel, maar zal zich - gelet op het vroeger ingenomen standpunt met betrekking tot het dossier 'Auteurs' - onthouden.
>
> De Raad gaat vervolgens over tot de geheime stemming en stelt, met 11 stemmen voor en 4 onthoudingen, de benoeming voor tot auditeur-generaal van financiën van de h. SWEVERS, directeur.
>
> Met uitzondering van de hh. COPPENS, VANDENBOSCH, VAN DEN STEEN, HOUTHOOFD, SIX en SIAU, voornoemd, rangschikt de voorgestelde kandidaat zich aan het hoofd van de optredende kandidaten. Rekening houdende met de geschiktheden vereist voor de uitoefening van het te begeven ambt, evenals met het belang van de dienst, wordt hij niet voorbijgestreefd door de na hem gerangschikte kandidaten."

Uit de notulen blijkt niet dat er nog enige aandacht werd besteed aan de kandidatuur van verzoekster.

1.13. Het benoemingsvoorstel wordt op 2 juni 1998 meegedeeld aan de kandidaten.

1.14. Op 9 juni 1998 tekent verzoekster bezwaar aan tegen dat benoemingsvoorstel. Zij voert aan dat er bij deze voordracht geen rekening werd gehouden met de wet van 20 juli 1980 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid zoals gewijzigd door de wet van 17 juli 1997. Volgens haar moet ingevolge die wet één van de drie Nederlandstalige betrekkingen van auditeur-generaal van Financiën bij de centrale administratie van AOIF, betrekkingen die automatisch zitting geven in het College van dienstchefs, toekomen aan een vrouwelijk kandidaat.

Zij stelt verder dat zij uit de gesprekken die zij met haar directeur-generaal heeft gehad, meent te kunnen afleiden dat de werkelijke reden waarom zij niet wordt voorgedragen te vinden is in het feit dat zij indertijd door berichten in de pers in opspraak is gebracht in verband met het dossier "auteurs" wat ook heeft geleid tot een tijdelijke schorsing en een verplaatsing. Deze berichten zouden het vertrouwen van het publiek in de administratie ernstig hebben geschaad. Zij betoogt dat zij daarvoor niet verantwoordelijk is maar veeleer de personen die onterechte beschuldigingen over haar in de pers hebben verspreid.

Zij stelt ook de vraag waarom, indien er indertijd redenen waren om de kandidatuur van Paul SWEVERS niet in aanmerking te nemen, deze dan nu voor hem niet meer zouden bestaan terwijl er met haar

kandidatuur andermaal geen rekening wordt gehouden. Zij verzekert de leden van de directieraad dat zij steeds een integer ambtenaar is geweest en vestigt er de aandacht op dat haar onmiddellijke chef van oordeel is dat zij haar directie met bekwame hand leidt.

Ten slotte vraagt zij om door de directieraad te worden gehoord.

1.15. De directieraad hoort verzoekster in zijn vergadering van 3 juli 1998.

In het verslag van die auditie wordt het volgende gelezen :

> "De h. TILLIET verklaart dat Mevr. ROOBROECK op het vlak van taxatie zeker bekwaamheden bezit. In verband met de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld begin 1997, herinnert de h. TILLIET er aan dat na de huiszoekingen het niet onmiddellijk duidelijk was in hoeverre Mevr. ROOBROECK betrokken was in de zaak DUMONT. De schorsing van Mevr. ROOBROECK werd zeer snel opgeheven nadat de gerechtelijke overheden hadden laten verstaan dat de feiten die in hoofde van betrokkene werden vastgesteld geen aanleiding zouden geven tot strafrechterlijke vervolgingen, doch zich eerder op het deontologische vlak situeerden. Aangezien het niet aangewezen was haar te laten terugkeren naar haar vorige dienst, werd zij aangewezen voor de nieuwe dienst Wetgeving. Zij is er dus in moeilijke omstandigheden moeten starten, en presteert daar nu sedert ongeveer 1 jaar op een aanvaardbare manier. Gelet op de omstandigheden van het moment verlopen de contacten met Mevr. ROOBROECK op een moeizame manier. Zij is niet altijd tot medewerking bereid en ziet vooral de fouten die aan anderen worden verweten. Nadat de h. TILLIET op verzoek van Mevr. ROOBROECK een onderhoud tussen haar en de h. LAMY had geregeld, zou zij het verloop van dit onderhoud op band hebben opgenomen. Hiervan zijn wel geen bewijzen, doch de h. DE GREEF merkt op (dat) hij uitdrukkelijk de vraag heeft gesteld aan betrokkene en dat zij in elk geval niet ontkend heeft. Tot slot zegt de h. TILLIET dat Mevr. ROOBROECK beschikt over een uitstekende kennis op het vlak van de vennootschapsbelasting en van de internationale overeenkomsten, doch dat zij voor wat betreft het leiden van een dienst nog inspanningen dient te leveren, zodat zij op dit ogenblik nog niet in aanmerking komt voor een betrekking van rang 15.

De h. TILLIET wenst nog te vermelden dat hij vlak vóór het overlijden van de h. DUMONT nog gevraagd had het gerechtelijk dossier opnieuw te mogen inkijken, met de bedoeling na te gaan of er redenen waren om een tuchtdossier te openen. Dit probleem is nu niet meer aan de orde, maar het fiscaal onderzoek wordt in elk geval voortgezet.

Een Lid stelt vast dat Mevr. ROOBROECK bepaalde feiten worden verweten. Anderzijds is het positief dat haar wel bepaalde bekwaamheden worden toegewezen. Indien zij haar dienst slecht heeft geleid dan zou dit zijn omdat zij veel zelf doet. Een ander Lid verwijst naar het feit dat Mevr. ROOBROECK vroeger reeds werd voorbijgestreefd omwille van een gebrek aan leiderschapscapaciteiten. De vraag stelt zich nu of Mevr. ROOBROECK, zonder rekening te houden met de recente gebeurtenissen rond haar persoon, al dan niet kan worden voorgesteld voor een betrekking van auditeur-generaal van financiën.

De hh. TILLIET en DELPORTE menen dat Mevr. ROOBROECK op dit ogenblik nog niet over de vereiste bekwaamheden beschikt. De h. DE GREEF voegt daar aan toe dat ook reeds vroeger sommige ambtenaren probeerden weg te vluchten uit de dienst die door betrokkene werd geleid, wat duidelijk aantoont dat zij problemen heeft om leiding te geven aan een ploeg. Daarom is het ook niet uitgesloten dat Mevr. ROOBROECK later in aanmerking zou kunnen komen voor een bevordering in de schaal 13S2 in een functie waar niet noodzakelijk leiderschapscapaciteiten vereist zijn.

Enkele Leden dringen er op aan Mevr. ROOBROECK duidelijk in te lichten omtrent de redenen waarom zij niet wordt voorgesteld. De Voorzitter vreest dat Mevr. ROOBROECK daar nu geen begrip zal voor opbrengen, maar oordeelt eveneens dat moet getracht worden de boodschap zo goed mogelijk over te brengen.

De h. DE GREEF benadrukt tenslotte dat Mevr. ROOBROECK in dit geval niet wordt voorbijgestreefd aangezien zij zich rangschikt na de h. SWEVERS. Overigens heeft de Directieraad geen enkele rechtsgrond om voorrang te geven aan vrouwelijke kandidaten."

Met twaalf stemmen voor en drie onthoudingen wordt het bezwaar van verzoekster zonder gevolg gelaten.

1.16. Bij koninklijk besluit van 10 januari 1999 wordt Paul SWEVERS bevorderd tot auditeur-generaal van Financiën bij de administratie van de ondernemings- en de inkomensfiscaliteit. Die bestreden beslissing wordt

bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 april 1999;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opwerpt dat er onvoldoende samenhang bestaat om de twee bestreden benoemingen op een ontvankelijke wijze met één enkel verzoekschrift te kunnen bestrijden en dat de vordering tot schorsing enkel ontvankelijk is voor zover ze is gericht tegen de als eerste aangevochten beslissing, zijnde de benoeming van Marc DE GEYNDT;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoekster vooreerst aanvoert dat zij een moreel nadeel ondergaat; dat zij hierbij stelt dat zij continu het slachtoffer is van verdachtmaking en afkeuring omdat vroeger door de administrateur-generaal

aan de pers werd meegedeeld dat de ambtenaren die betrokken waren bij het dossier "auteurs" op één of andere wijze, onder andere door het zien voorbijgaan van een benoeming, zouden worden gestraft en er anderzijds over verzoekster in de pers artikelen zijn verschenen waarin zij lasterlijk werd beticht, de administratie door verzoekster niet te benoemen nogmaals laat doorschijnen dat wat in de pers over haar werd gesuggereerd waar is en zij alzo nog meer het slachtoffer van verdachtmaking en afkeuring wordt; dat zij ook als nadeel aanvoert dat zij de kans verliest om nog voor het leven tot auditeur-generaal te worden benoemd omdat volgens haar voortaan de betrekkingen van rang 15 alleen nog bij wijze van mandaat zullen kunnen begeven worden en dus slechts voor een periode van vijf jaren, dat dit vergelijkbaar is met de door de Raad van State reeds als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bevonden situatie van het verlies van een laatste kans op bevordering;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt dat, zo er al zou sprake zijn van verdachtmaking en afkeuring dit niet voortvloeit uit de bestreden beslissingen maar wel uit een amalgaam van berichten die in de pers zijn verschenen en die volledig losstaan van de bestreden beslissingen; dat geen enkel element in het dossier in de richting wijst van een bedoeling om verzoekster verdacht te maken; dat zij niet benoemd werd omdat feiten die zij niet betwist, namelijk de achterstand bij het behandelen van dossiers, er zich tegen verzetten; dat de omstandigheid dat zij haar vordering slechts heeft ingediend kort voor het verstrijken van de beroepstermijn de ernst van het ingeroepen nadeel relativeert, temeer daar zij reeds vroeger andere benoemingen heeft aangevochten en haar huidig beroep hoofdzakelijk dezelfde elementen bevat; dat zij

voorts geen concrete gegevens aanbrengt die het aannemelijk maken dat zij door de bestreden beslissingen een bijzonder moreel nadeel zou lijden dat niet door een eventuele vernietiging kan worden goedgemaakt; dat tenslotte volgens de verwerende partij het door verzoekster aangevoerde nadeel als gevolg van het mandaatsysteem onbestaande is aangezien het mandaatsysteem nog niet geldt voor de door haar geambieerde betrekking;

3.4. Overwegende dat de verklaring van de administrateur-generaal dat ambtenaren die betrokken zijn bij het dossier "auteurs" zouden worden gestraft onder meer door het voorbijgaan aan een bevordering niet kan betekenen dat elke niet-bevordering op rekening van een vermeende betrokkenheid bij het dossier "auteurs" moet geschreven worden; dat niet blijkt dat verzoekster voor de bestreden bevorderingen voorbijgegaan werd om redenen van een eventuele betrokkenheid bij het dossier "auteurs", dat veeleer de achterstand bij de behandeling van haar dossiers, de getroffen maatregelen om haar achterstand weg te werken en de ontstentenis bij verzoekster van de vereiste capaciteiten om een dienst te leiden, de directieraad ertoe gebracht heeft haar niet voor te dragen; dat in zijn arrest nr. 81.076 van 17 juni 1999 de Raad hierover in volgende bewoordingen uitspraak gedaan heeft :

> "Overwegende dat als verdachtmakingen in de pers, een schorsing in het belang van de dienst en overplaatsing naar een andere dienst voor verzoekster begrijpelijkerwijze als uitermate pijnlijk en eerrovend kunnen overkomen, zij te dezen evenwel niet aantoont - en ook uit niets blijkt - dat het bestreden besluit en de voorbereidende handelingen tot het besluit een verdachtmaking of een afkeuring jegens haar inhouden; dat immers uit de notulen van de directieraad alleen blijkt dat in het verleden herhaaldelijk vastgesteld werd dat verzoekster een groot aantal dossiers onnodig in haar bezit hield, zodat haar moest worden opgelegd maandelijks verslag uit te brengen nopens de dossiers die niet binnen een redelijke termijn werden

> afgehandeld en dat er maatregelen moesten worden getroffen om de in haar werkzaamheden ontstane achterstand weg te werken; dat als gevolg van die vaststellingen de directieraad eenparig tot het besluit komt dat verzoekster op het ogenblik van het onderzoek van de kandidaturen in onvoldoende mate beantwoordt aan het profiel dat voor een auditeur-generaal van financiën mag worden vooropgezet;"

dat die redenen te dezen mutatis mutandis ook nog volkomen gelden;

3.5. Overwegende dat artikel 74bis van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel als volgt luidt :

> "Onder de door Ons vastgestelde voorwaarden kunnen vacante betrekkingen van rang 17 of 16, alsook een vacante betrekking van rang 15 waarvan de titularis de verantwoordelijkheid over een bestuur heeft, worden toegekend aan een ambtenaar van niveau 1 voor een periode van maximum 6 jaar. Deze periode is hernieuwbaar.";

dat de door verzoekster geambieerde betrekking niet een betrekking is van rang 15 waarvan de titularis de verantwoordelijkheid heeft over een bestuur aangezien zowel de administratie van de bijzondere belastingsinspectie als de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit geleid worden door een directeur-generaal en dat trouwens ook niet blijkt dat voor betrekkingen van rang 15 reeds uitvoering is gegeven aan de bepalingen van voormeld artikel 74bis, zodat verzoekster thans niet nuttig kan voorhouden dat zij geen kans meer maakt op een "benoeming voor het leven";

3.6. Overwegende tenslotte dat als verzoekster stelt dat verdachtmakingen en afkeuring als moeilijk te herstellen en ernstig nadeel de gevolgen zijn van de bestreden beslissingen en dat zij in de toekomst geen enkele kans meer zal hebben om "voor het leven" bevorderd te worden, zij ervan uitgaat dat zij moest bevorderd worden; dat zij evenwel geen recht om tot

auditeur-generaal van Financiën te worden benoemd kan inroepen nu het gaat om een benoeming naar keuze; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging niet tot gevolg zou hebben dat zij tot auditeur-generaal zou moeten worden bevorderd; dat als er nadeel is dit nadeel alleen maar een gemiste kans kan zijn op bevordering; dat een gemiste kans op bevordering in de gegeven omstandigheden niet een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is;

3.7. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat nu aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. L. HELLIN, wnd.voorzitter,staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**